

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İÇİ BOŞALTILAN KAVRAMLAR

Abdurrezzâk el-Muhâcir

Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh Subhânehu ve Teâlâ'ya âittir. Salat ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem' in, âlinin, ashâbının ve tüm Müslümanların üzerine olsun.

Yaşamakta olduğumuz milenyum çağında insânlar, hızlı bir şekilde asıllarından uzaklaşarak maddeci bir varlık olma yolunda ilerlemektedirler. Batılılaşma sevdâsı insânların içlerine sinsice sokularak bedenleri ele geçirmiş ve de geçirmektedir. Olmazsa olmaz asılların içleri boşaltılarak, yerlerine bâtil inanç ve ameller nakşedilmiş ve de nakşedilmektedir. Rabbanî ilim ehli neredeyse yok denilecek kadar azalmış, tâğûtların kontrolündeki dünyevî dîn adamları onların yerine geçmiştir. Peki, neden bu hale geldik? Bu sorulması ve üzerine düşünülmesi gereken bir sorudur?

Aslında birilerinin insanların bu hale gelmesi için özel gayretler sarf edip, ifsat olmaları için ifsat programlarını uygulamaları açıkça gözler önündedir. Bu uygulanan programlardan birisi de kavramların içlerinin boşaltılması olarak karşımıza çıkmaktadır. Görmek için baktığımızda içi boşaltılarak aslından uzaklaştırılan o kadar çok kavram vardır ki, insân bunları saymakta bile zorlanmaktadır.

Bu kavramlardan bir tanesi ve en önemlisi kelime-i tevhiddir.

Evet, tüm mahlukâtın yaratılma gayesi olan kelime-i tayyibe. Kişinin rızâ-ı ilahiye mazhar olabilmesi için bilmesi, zikretmesi ve de gerektirdiği her ne varsa kalbine nakşederek amellerini buna şâhid kılacağı kelime: ‘Kelime-i tevhid.’

Yani “Lâ ilâhe illallâh” sözü. Bu kelimenin mânâsı ise kısaca şöyledir: Allâh’tan başka, ibâdet edilmeye lâıyk hak ilâh yoktur. Ve bu kelimenin ihtiva ettiğı iki esastan birincisi red, ikincisi ise isbât (kabul) kısmıdır.

Red kısmını ifade eden Lâ ilâhe kelimesinin manası, Allâh’u Teâla dışındaki tüm sahte ilâhların ve tağutların tamamını eksiksiz bir şekilde inkâr etmektir.

İsbât kısmı ise, illallâh kelimesinin gereğidir. Kelime-i tevhidin red kısmının gereğini yerine getirerek bütün şirklerinden arınan kul, tüm ibâdetlerini yalnızca Allâh’a has kılarak ve O’nun ibâdete layık tek hak ilâh olduğunu kabul ederek kelime-i tevhidin isbât kısmını da gerçekleştirmiş olacaktır.

Bu gün kaç kişi kelime-i tevhidi biliyor? Ya da kaç tanesi anlamına gereğı gibi vakıf?

Bakınız İmâm Süleyman bin Abdullâh rahîmehullâh bu konuyla alâkalı olarak şöyle der:

“Manasını bilmeden, gerektirdiği tevhîdi sağlamadan, tüm şirkleri terk etmeden ve tağutları red etmeden şehâdet kelimesini söylemek icmâ ile sâhibine hiçbir fayda sağlamaz.”

İmâm Süleyman bin Abdullâh rahîmehullâh’ın da dediği gibi bu kelime belli şartlar dâhilinde söylendiğinde söyleyene fayda verir. Öyleyse nedir bu şartlar?

Öncelikle kişi söylediği sözün ne mânâya geldiğini bilmelidir. Çünkü hiç kimse bilmediği bir şeyin gereklerini yerine getiremez. Misalen; bir anne çocuğuna ‘sakın ateşe dokunma, yoksa yanarsın!’ diye nâsihat etse, fakat çocuk ateşin fayda ve zararlarını bil-mese bu nâsihat çocuğa fayda vermeyecektir. İşte bunun gibi anlamını bilmeden ‘la ilahe illallâh’ diyen bir kimsede bu sözden bir fayda bulamayacaktır.

Nitekim Âyeti kerîmede şöyle buyurulmaktadır: **“Bil ki! Allâh’tan başka (hak) ilâh yoktur.”**(Muhammed:47/19) Âyeti kerîmede Allâh’u Teâla’dan başka hak ilâhın olmadığını bilmemiz emredilmektedir. Ayetteki ‘Bil ki!’ Emri bu gerçeği öğrenerek, bu-nu hayata geçirmeyi ifade etmektedir.

Yine İmâm Ebû Hanife rahîmehullâh ile talebesi arasında ge-çen şu diyalog, manası bilinmeden yapılan iddiaların durumunu

güzel bir biçimde açıklamaktadır.

Talebe:

-“Hakkı tavsif eden (niteleyen) fakat muhalifinin zulüm ve haklılığını bilmeyen kimse için ne dersiniz?”

İmâm Ebû Hanife rahîmehullâh:

“O kimse hakkı tavsif edip muhalifinin haksızlığını bilmediği zaman adli de, zulmü de bilmiyor demektir. Ey kardeşim, bil ki bana göre bütün zümrelerin en câhili ve en kötüsü, şüphesiz bu kimselerdir. Onların durumu kendilerine beyaz bir elbise getirilen ve rengi sorulan dört kişinin durumuna benzer: Bu dört kişiden birisi "bu bir kırmızı elbisedir," der. Diğeri "bu bir sarı elbisedir," der. Üçüncüsü ise "bu bir siyah elbisedir," der. Dördüncüsü de "bu elbise beyazdır," diye cevap verir. Bu sonuncuya önceki üç kişinin hatalı mı yahut isabetli mi olduğu sorulduğunda, "şüphesiz ki ben elbisenin beyaz olduğunu biliyorum. Fakat onların da doğru söylemiş olmaları mümkündür” der.

Bu hikaye imânın bir şartının imân esaslarını ve de onu bozan durumları öğrenmeden iman etmenin mümkün olamayacağını anlamamız için güzel bir misaldir. Çünkü iman edilmesi gereken şeyleri ve de imânı bozan halleri mutlaka bilmek gerekir.

Bu hakîkati yine başka bir misalle açıklayalım. Bir mükellefin namaz kılabilmesi için öncelikle bu ibâdetin nasıl yapılacağını öğrenmesi gerekir. Fakat bu kimse sadece namaz kılmak için gerekli şartları öğrenir, namazı bozan halleri öğrenmez ise bilmeden namazı bozulabilir. Çünkü namazın sahih olması için şartlar olduğu gibi, onun kabulüne engel durumlar da vardır.

Bir diğer şart ise, öğrenmiş olduğumuz manayı kalben tasdik etmektir. Çünkü kalb imânın yerleşeceği merkez konumundadır. Bir kalbe sahih imân yerleştikten sonra diğer azalardan da bu imânın yansımaları zuhûr edecektir. Kalb insan bedeninde bir komutandır. Azâlar ise onun askerleridir. Komutanı sağlıklı olan bir bedenin azâları da hâliyle sağlıklı işler yapacaklardır.

Öyleyse bizler mânâsını bilerek söylediğimiz, kalbimizle tasdik ettiğimiz bu kelimenin gerektirdiği amelleri yaşantımıza da hâkim kılmalıyız. Dilimizle ve kalbimizle red ettiğimiz sahte ilâhları ve tağutların otoritelerini ve İslam’la çelişen emirlerini amellerimizle de red etmeliyiz. Ki bu sözün ehli olalım ve ehli olarak kalalım.

Bu sözün ehli olan bizler, İbâdetlerimizi yalnızca Allâh Subhânehu ve Teâlâ’ya has kılarak sadece O’ndan hüküm istemeli ve bir tek O’ndan yardım talep etmeliyiz. O’nu rablığında, ilâhlığında, isim ve sıfatlarında birleyerek gereğince tevhid etmeliyiz.

O'nun bu sayılan özelliklerinin hiç birinde denk, benzer, eş ve ortaklarının olmadığını bilerek yaşamalıyız. Böylece şirksiz bir şekilde Allâh'ı Teâlâ'ya imân etmiş olabiliriz.

Unutmayınız ki tevhidi bilmek, tevhidi yaşamayı gerektirir. Bilmeyenler, neyi yaşayacaklardır?

Velhamdulillâhirabbilâlemin.

Abdurrezzâk el-Muhâcir

1433-2012

